

Arrest

nr. 51 021 van 10 november 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 8 september 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 april 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. COENEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 26 december 2002 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van het destijds geldende artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Verzoeker wordt op 1 juni 2007 aangetroffen door de politie van Antwerpen. Er wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld voor inbreuken op de wetgeving inzake drugs. Op 2 juni 2007 wordt hij onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen.

1.3. Op 26 juni 2007 wordt verzoeker vrijgesteld door de raadkamer van de correctionele rechtbank te Antwerpen. Op 26 juni 2007 wordt hem in toepassing van artikel 7 van de Vreemdelingenwet een bevel

om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving ten dien einde betekend.

1.4. Verzoeker wordt op 3 juli 2007 vrijgesteld met een nieuwe termijn van vijf dagen om het grondgebied te verlaten.

1.5. Op 13 augustus 2007 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf van 26 december 2002 onontvankelijk verklaard.

1.6. Op 16 juli 2008 stelt de politie van Antwerpen ten aanzien van verzoeker een proces-verbaal op wegens inbreuken op de wetgeving inzake het verblijf van vreemdelingen. Diezelfde dag wordt verzoeker ook een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

1.7. Op 1 oktober 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Deze wordt onontvankelijk verklaard op 25 februari 2010.

1.8. Op 21 februari 2010 wordt verzoeker opgesloten in de gevangenis van Antwerpen naar aanleiding van de veroordeling door de correctionele rechtbank te Antwerpen op 29 februari 2008 voor inbreuken op de drugswetgeving.

1.9. Op 9 april 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving ten dien einde. Deze beslissing wordt verzoeker op 26 april 2010 betekend, gelet op zijn strafrechtelijke vrijstelbaarheid die dag.

1.10. Op 25 mei 2010 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Deze wordt onontvankelijk verklaard op 2 juni 2010.

1.12. Op 11 juni 2010 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.13. Op 25 juni 2010 wordt beslist de opsluiting van verzoeker te verlengen tot 24 augustus 2010 in toepassing van artikel 7, vierde lid van de Vreemdelingenwet.

1.14. Op 18 augustus 2010 wordt verzoeker in vrijheid gesteld. Diezelfde dag wordt beslist om verzoeker een nieuwe termijn van 18 augustus 2010 tot 23 augustus 2010 om middernacht toe te staan om het grondgebied te verlaten. Deze vermelding wordt aangebracht op de beslissing van 9 april 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving ten dien einde, aan verzoeker betekend op 26 april 2010. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Artikel 7, eerste lid, 1° : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum.

Artikel 7, eerste lid, 3 : wordt door de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid of zijn gemachtigde, W. Van Herbruggen, attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen, als mededader

Artikel 7, eerste lid, 6°: beschikt niet over voldoende middelen van bestaan voor de terugreis naar het land van oorsprong / voor de doorreis naar een derde Staat waar zijn toelating is gewaarborgd, en is niet in staat die middelen wettelijk te verwerven;

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, IJsland, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechische Republiek, Oostenrijk, Denemarken, Zweden en Zwitserland, met uitzondering van de grens met om de volgende reden

- kan met zijn-haar middelen niet wettelijk vertrekken

- gezien betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen, als mededader, bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

- betrokkene beschikt niet over de nodige financiële middelen ten einde zich een reisticket aan te schaffen

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te worden opgesloten, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan worden uitgevoerd

- Gezien betrokkene niet in het bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden

- Gezien betrokkene zich in een situatie van illegaal verblijf in België bevindt, is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.

- Gezien betrokkene vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota met opmerkingen voert de verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid aan. De verwerende partij voert aan dat waar verzoeker stelt beroep in te stellen tegen de “beslissing” van 18 augustus 2010, dit een nieuwe termijn betreft die verzoeker werd toegestaan om het grondgebied te verlaten. De nieuwe termijn is louter een uitvoeringsmodaliteit van het bevel om het grondgebied te verlaten van 9 april 2010. Volgens de verwerende partij kan deze uitvoeringsmodaliteit niet beschouwd worden als een beslissing met specifieke rechtsgevolgen of een beslissing die de rechtstoestand van verzoeker wijzigt. De verwerende partij stelt daarnaast vast dat verzoeker zich in zijn enig middel richt tegen de beslissing van 9 april 2010 en dat aangezien deze beslissing hem betekend werd op 26 april 2010, het beroep tegen deze beslissing laattijdig is.

2.2. De Raad wijst erop dat om ontvankelijk te zijn het annulatieberoep gericht moet zijn tegen een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen. Het moet gaan om een eindbeslissing of minstens om een vóórbeslissing. Handelingen die geen dergelijk definitief karakter hebben, zijn van het annulatie-contentieux uitgesloten (RvS 11 juli 2006, nr. 161 254). Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op 9 april 2010 beslist tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt verzoeker op 26 april 2010 betekend. Op 18 augustus 2010 wordt verzoeker een nieuwe termijn om het grondgebied te verlaten toegestaan, namelijk tot 23 augustus 2010. Waar verzoeker stelt dat hij beroep instelt tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 9 april 2010, ter kennis gebracht op 18 augustus 2010, vecht hij in wezen de toekenning van een nieuwe termijn om het grondgebied te verlaten aan.

De nieuwe termijn die verzoeker werd toegestaan om het grondgebied te verlaten, van 18 augustus 2010 tot 23 augustus 2010, is louter een uitvoeringsmodaliteit van het bevel om het grondgebied te verlaten van 9 april 2010. Deze uitvoeringsmodaliteit kan niet worden beschouwd als een beslissing met specifieke rechtsgevolgen of een beslissing die de rechtstoestand van de verzoekende partij wijzigt. Het beroep gericht tegen deze uitvoeringsmodaliteit is onontvankelijk (RvS 16 oktober 2006, nr. 163 605).

In zoverre verzoeker zijn beroep richt tegen het eigenlijke bevel om het grondgebied te verlaten van 9 april 2010, ter kennis gebracht op 26 april 2010, is zijn beroep laattijdig nu de uiterste datum voor het indienen van een beroep 26 mei 2010 was. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132 671).

Verzoekende partij voert geen tegenbewijs, noch een middel aan waaruit overmacht zou kunnen blijken. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, R.W., 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie

(2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). Ook ter zitting wordt geen overmacht aangetoond.

De exceptie wordt aangenomen. Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend en tien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER